

301 Ach, můj nejsladší Ježíši

transpozice -6

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. Ach, můj nej - slad - ší Je - ží - ši, , ty dár - ce ži - tí mé - ho, zdroj
bla - ha ply - ne v hoj - nos - ti , mně z hlu - bin srd - ce tvé - ho. Můj
Pa - ne, věč - ná lás - ka tvá , vše ži - ví, za - cho - vá - vá , a
ze všech tvo - rů ne - jví - ce nám mi - los - tí svých dá - vá.

2. Tys přišel, abys zachránil
ty ovce, které hynou,
a krví platíš velký dluh,
který byl jejich vinou.
Kam zbloudily od tvé cesty,
tam za nimi přicházíš
a nástrahy všech nepřátel
mocí své lásky maříš.

Před evangeliem

3. Má láske, na kříž přibitá
i ranami mých hříchů,
ty stále ke mně promlouváš;
dost nebude mých díky
za kříž, to světlo v temnotách,
jež život znovu vrací,
za každý den tvé štědrosti,
jež z tvých ran vykrevácí.

Obětní průvod

4. To však ti ještě nestačí,
 chceš nadto dávat Otci
 i bolest ducha s krví svou
 a zůstat bez všech posil;
 být od něho též opuštěn
 ve svém posledním boji,
 říct Dokonáno! před Matkou,
 jež blízko kříže stojí.

6. Žít máme tak, jak ty jsi žil,
 proto nás sytíš chlebem;
 ten chléb je živé tělo tvé,
 bez něj žít nedovedem.
 Ty jsi kmen a já ratolest,
 mám všechno jenom z tebe,
 přijď ke mně, dobrý Ježíši,
 v tobě je předzvěst nebe.

Přijímání

5. Zde na oltáři znovu se
 tvá oběť zpřítomňuje,
 chceš s námi být po všechny dny,
 to je tvá svatá vůle.
 Spolu s tebou, veleknězem,
 slavíme nekrvavě,
 co na Golgotě vykonals
 nám k spáse, Otci k slávě.

Závěr

7. A k poslednímu setkání,
 až budeš vážit mé dny,
 chci přinést všechnu lásku svou,
 ty na ni, Pane, shlédni.
 Dej, aby byla silnější
 než všechny moje chyby,
 a odměň ji svým dědictvím,
 jak jsi všem věrným slíbil.

Vstup 2

2. Tys při-šel, a - bys za - chrá - nil , ty ov - ce, kte - ré hy - nou, a

kr - ví pla - tíš vel - ký dluh, kte - rý byl je - jich vi - nou. Kam

zblou - di - ly od tvé ces - ty, tam za ni - mi při - chá - zíš , a

ná - stra - hy všech ne - přá - tel , mo - cí své lás - ky ma - říš.

Před evangeliem

3. Má lás - ko, na kříž při - bi - tá , i ra - na - mi mých hří - chů , ty

stá - le ke mně pro - mlou - vás; , dost ne - bu - de mých dí - ků , za

kříž, to svě - tlo v te - mno - tách, , jež ži - vot zno - vu vra - cí, za

kaž - dý den tvé štěd - ros - ti, , jež z tvých ran vy - kr - vá - cí.

Obětní průvod

4. To však ti ješ - tě ne - sta - čí, chceš nad - to dá - vat Ot - ci, i

bo - lest du - cha s kr - ví svou, a zů - stat bez všech po - sil; být

od ně - ho též o - puš - těn, ve svém po - sled - ním bo - ji, říct

Do - ko - ná - no! před Mat - kou, jež blíz - ko kří - že sto - jí.

Přijímání

5. Zde na ol - tá - ři zno - vu se , tvá o - běť zpří - tom - ňu - je, chceš

s ná - mi být po všech - ny dny, to je tvá sva - tá vů - le. Spo -

lu s te - bou, ve - le - kně - zem, sla - ví - me ne - kr - va - vě, co

na Gol - go - tě vy - ko - nals , nám k spá - se, Ot - ci k slá - vě.

Přijímání 2

6. Žít má-me tak, jak ty jsi žil, , pro - to nás sy - tíš chle - bem; ten

chléb je ži - vé tě - lo tvé, bez něj žít ne - do - ve - dem. Ty

jsi kmen a já ra - to - lest, mám všech-no je - nom z te - be, přijď

ke mně, dob - rý Je - ží - ši, v to - bě je před-zvěst ne - be.

Závěr

7. A k po-sled - ní - mu set - cá - ní, až bu - deš vá - žit mé dny, chci

při - nést všech - nu lás - ku svou, ty na ni, Pa - ne, shléd - ni. Dej,

a - by by - la sil - něj - ší, než všech - ny mo - je chy - by, a

od - měň ji svým dě - dic - tvím, jak jsi všem věr - ným slí - bil.